

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

104 Onlara:

“- Allah’ın indirdiğine, Kur’ân’a ve ilâhî hükümleri icraya, ülkeyi imara, dünya düzenini kurmaya, sağlamaya memur tek yetkili Rasûlüllah’a, sünnetine gelin” denildiği zaman:

“- Gördüğümüz, bildiğimiz, babalarımızın yolu, hayat tarzı bize yeter” derler. Ataları hiçbir şey bilmez ve hak yolu benimsememiş, doğruyu, aydınlığı, hayrı ve refahı bulamamış kimseler ise de mi, onların yolundan gidecekler?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

105 Ey iman edenler, kendinize ve birbirinize sahip çıkın, duyarlı davranın. Siz doğru yolda bulunduğunuz, İslâm’ı yaşayarak sebat ettiğiniz takdirde, başlarına buyruk hareket edip, hak yoldan uzaklaşanlar, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih edenler size zarar veremezler. Hepiniz hesap vermek üzere Allah’ın huzuruna getirileceksiniz, işlemekte olduğunuz amellerinizin hepsini birer birer ortaya koyarak sizi hesaba çekecektir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴿١٠٦﴾

106 Ey iman edenler, herhangi birinize ölüm görüldüğü, yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında aranızda şâhitlik etmek de, emrolduğunuz hükümler arasındadır. İçinizden iki âdil şâhit yeter.

Ticaret ve rızkınızı kazanmak için yeryüzünde yolculuğunuz sırasında başınıza ölüm felâketi gelirse, gayri müslim iki şâhit de olabilir. Bu iki şâhidi namazdan sonra alıyorsunuz, şüphelenmişseniz Allah’a yemin ederler.

“- Bu şâhitlik karşılığında hiçbir bedel almıyoruz. Lehi-ne şâhitlik edeceğimiz kimse akrabamız bile olsa, yine doğruyu söyleriz. Allah’ın emrettiği şâhitliği gizlemeyiz. Gizlediğimiz takdirde, bilerek günah işlemiş günahkârlardan olduğumuzda şüphe yoktur” diye yemin ederler.

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ أَثْمًا فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِيَّانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

107 Bu şâhitlerin, bile bile bir günah işledikleri anlaşılırsa, ölene daha yakın, hak sahiplerinden iki kişi on-ların yerine geçerler ve:

“- Bizim şâhitliğimiz, önceki iki şâhidin şâhitliğinden daha doğrudur. Biz kimsenin hakkına tecavüz etmedik. Aksi halde biz de isyan ve günah bataklığına giren zâlimlerden, haksızlardan oluruz” diye Allah’a yemin ederler.

ذَٰلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

108 İşte bu usul, şâhitlerin şâhitliği gerektiği şekilde ifâ etmelerine veya mirasçıların yeminlerinden sonra kendi yeminlerinin reddedilmesinden korkmalarına iyi bir vesiledir.

Allah’a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arınıp, azaptan korunun. Emirlerini dinleyin, icabet edin.

Allah, doğru ve mantıklı düşünmenin, hakça bir düzenin dışına çıkmış, fâsık, âsi, bozguncu bir toplumu doğru yola sevketmeyecek, başarı nasib etmeyecektir.